

[Ministeren for Grønland]

nemt at høre, hvor disse ekspertanalyser kom fra. Hr. Albrechtsen må have tænkt på en bestemt såkaldt forskerrapport. Denne forskerrapport, som handler om olieudvinding i Østgrønland, har Grønlands landstyes formand taget klart afstand fra, har jeg taget stærkt afstand fra, har grønlandske politikere, ledere af store grønlandske faglige organisationer taget klart afstand fra, fordi den bl.a. gav udtryk for den gammeldags koloniholdning og formynderholdning over for grønlænderne, som hr. Albrechtsen nu gav udtryk for, nemlig at disse grønlændere ved nok ikke, hvad det er, de beslutter. Men vi tager hjemmestyret fuldt alvorligt og tager det, som er besluttet i de kompetente grønlandske udvalg af de grønlandske beslutningstagere, så alvorligt, at vi virkelig regner med det.

Afslutningsvis må jeg altså gentage, at jeg er taknemmelig for, at så mange i folketinget har taget pænt imod det, som vi må betragte som et historisk forslag. Dermed er det bekræftet, at fællesrådet i hjemmestyreordningen fungerer så godt, som det gør. Det har udført ikke et hastværksarbejde, men et grundigt og ordentligt arbejde, og jeg giver fuldt tilsagn om at gå videre med spørgsmålene i udvalget.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Der er en enkelt ting, jeg vil bede ministeren klarlægge helt, og det er ejendomsretten til undergrunden i Grønland. Ministeren sagde heroppe for et øjeblik siden, at dette spørgsmål var klaret. Så vil jeg spørge Grønlandsministeren, om han også mener, at dette synspunkt deles af de grønlandske myndigheder. Jeg vil gerne udvide spørgsmålet lidt. Lad os nu forestille os, at der dukker nogle mineraler op i Grønland, som – og det er jo ikke helt usandsynligt – vil betyde enorme indtægter; mener ministeren så, at fordelingsnøglen er 50:50, altså henholdsvis til Grønland og Danmark? Som sagt vil jeg bede ministeren bekræfte, at han føler sig helt sikker på, at de grønlandske myndigheder er af samme mening som ministeren.

Jes Lunde (SF):

Vi kan selvfølgelig altid strides om, hvilken størrelse et udvalg skal have for ikke at

være eksklusivt. Jeg er velbekendt med udvalgets grundlag, idet jeg selv sidder i det og kan konstatere, at det har 7 medlemmer. Jeg synes nu, det er en lille kreds at rådføre sig med om beslutninger af så vidtrækkende karakter. Det var det, jeg sigtede til med mine bemærkninger. Jeg sagde ikke noget om, at koncessionsudkastet ikke var kendt; jeg har det her i hånden, så jeg ved altså godt, det er offentliggjort. Det, jeg vil sige, er bare, at selv om man har arbejdet med det i meget lang tid – og det kan jeg se af forhistorien er tilfældet – er det jo sådan, at koncessionsudkastet er dateret oktober 1984 fra råstofforvaltningens side, og det vil sige, at det har været kendt for folketinget i forholdsvis kort tid. Hvis man så skal træffe beslutning om en sådan koncession, sådan at den kan træde i kraft den 1. januar 1985, synes jeg, det er en meget begrænset periode til at få endevendt de problemer, jeg ser i det.

Vi er, som jeg nævnte i mit indlæg, klar over, der kun er efterforskningsaktivitet nu, og at de væsentligste miljømæssige problemer vil opstå i en eventuel udvindingsfase. Vores synspunkt er bare, at der i mammutprojekter ofte er en vis inertie, og derfor er vi bange for nu at etablere en forsyningsbase for efterforskningsaktiviteterne på et miljømæssigt følsomt område. Vi er bange for, at en etablering af en sådan forsyningsbase nu med landingsbaner, havnefaciliteter osv., vil betyde, at man helt automatisk er tvunget til at bruge det også som udskibningshavn, og at det er dér, katastrofen ville ske. Derfor vores betænkelighed allerede nu og derfor vores ønske om, at vi allerede nu undersøger mulighederne for en alternativ placering et sted, hvor miljøet ikke skades.

Albrechtsen (VS):

Ministeren var i sine besvarelser inde på ikke de spørgsmål, jeg havde stillet, men en række andre ting; bl.a. mente ministeren, at det var mig, der havde givet udtryk for formynderholdninger, og ikke de forslag, ministeren havde fremlagt, der var det; og ministeren gav en redegørelse for grundloven af 1953, hvori kolonimagten har bestemt, at den ikke er kolonimagt. Det er for så vidt ikke det interessante i denne sag; det interessante er, hvad sagen rent faktisk drejer sig om, og